

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8Cpr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615200049
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4615200049.12

Medzitýmny rozsudok

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu : G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpený : Pavlom Trnkom, advokátom, so sídlom Novomeského 1322/16, BOX 83, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 31142371 , proti žalovanému: FAST PLUS, spol. s r.o., Na pántoch 18, 831 06 Bratislava, IČO: 35 712 783, právne zastúpený KELLER & Partners, s.r.o., Kuzmányho 3, Piešťany 921 01, IČO: 47 235 217, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané listom žalovaného zo dňa 17.10.2014 , ktorý mal byť žalovaným zaslaný žalobcovi prostredníctvom poštového podniku dňa 22.10.2014 a ktorý mu mal byť doručený 8.11.2014 je **n e p l a t n é**.

II. O trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne súd o celom uplatnenom procesnom nároku.

o d ô v o d n e n i e :

I./ Žalobca podal dňa 7.1.2015 žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru - určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalovaným - FAST PLUS , spol. s.r.o podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce žalobcovi dňa 8.11.2014 je neplatné. Zároveň sa domáhal zaplata náhrady mzdy do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že v žalovanej spoločnosti FAST PLUS spol. s.r.o. začal žalobca pracovať dňa 24.2.2014 na základe pracovnej zmluvy č. 760 uzavretej dňa 21.2.2014 na pozícii zástupca vedúceho maloobchodnej predajne Planeo Elektro. Dňa 6.10.2014 podal žalovaný trestné oznámenie na žalobcu za prečin sprenevery , v zastúpení vedúcim predajne Planeo Elektro. Predmetom trestného oznámenia bol schodok na financiách vo výške 12.340 eur a tento mal vzniknúť na pracovnej zmene, ktorú vykonával žalobca , konkrétne 5.10.2014 vo večerných hodinách. Z obsahu trestného oznámenia vyplýva, že žalovaný nadobudol presvedčenie, že tento schodok vznikol odcudzením finančných prostriedkov určených na odvod do banky žalobcom. Dňa 7.10.2014 bol žalobca uznaný práceneschopným, žalobca emailom a telefonicky informoval vedúceho predajne o práceneschopnosti. Žalobca doporučeným listom dňa 7.10.2014 poslal potvrdenie o práceneschopnosti žalovanému. Vo večerných hodinách 7.10.2014 vedúci predajne spolu so zástupcom vedúceho predajne vykonalo kontrolu dodržiavania liečebného režimu v mieste bydliska žalobcu. Vedúci predajne oznámil žalobcovi, že mu bude okamžite skončený pracovný pomer za hrubé porušenie pracovnej disciplíny, kde ako dôvod bude uvedené odcudzenie finančných prostriedkov z miesta pracoviska žalobcu predajne Planeo Elektro Topoľčany a žalobca bol vyzvaný, aby odovzdal kľúče od predajne, čo aj urobil. Žalobca oznámil žalovanému doporučeným listom zo dňa 8.12.2014, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Žalobca mal za to, že uplynutím lehoty tak ako to ukladá § 68 ods. 2 Zákonníka práce, žalovaný neprejavil vôľu okamžite skončiť pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce. V zmysle § 70 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia sa v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Z dôvodu, že žalobcovi nebolo do dnešného dňa doručené skončenie pracovného

pomeru má za to, že pracovný pomer naďalej trvá. Žalovaný však na toto oznámenie do dnešného dňa nereagoval. Bolo nesporné, že finančný schodok bol zistený v čase, kedy žalobca nebol na pracovisku. Nebol ani zistený v čase nasledujúcom bezprostredne po pracovnej zmene, kedy žalobca vykonanou kontrolou nezistil žiadne nezrovnalosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa nemá preto oporu v zákone a to najmä absenciou hmotnoprávnej podmienky zmeškania dvojmesačnej lehoty na jej doručenie v zmysle § 70 Zákonníka práce ako aj do podania žalobného návrhu nepreukázaním hrubého porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobcu.

Dňa 4.8.2016 oznámením, ktoré došlo súdu 9.8.2016 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že na podanom žalobnom návrhu trvá, pričom určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa domáha z toho dôvodu, že mu nebolo žalovaným doručené.

Dňa 26.11.2020 žalobca upresnil žalobu v časti o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru tak, že navrhol, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané listom žalovaného zo dňa 17.10.2014, ktorý mal byť žalovaným zaslaný žalobcovi prostredníctvom poštového podniku dňa 22.10.2014 a ktorý mu mal byť doručený 8.11.2014 je neplatné.

Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že v prvom rade je potrebné povedať, že neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru sa v tomto štádiu konania na rozdiel od dôvodov podanej žaloby nedomáhamo pre nedostatok dôvodov na okamžité skončenie na strane žalovaného, ale iba z dôvodu nedoručenia okamžitého skončenia žalobcovi v zákonnej lehote. Ohľadne otázky doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi v zákonnej lehote je dôkazné bremeno na žalovanom, keďže žalobca nemôže dokazovať, že zo strany žalovaného k doručeniu nedošlo ale naopak žalovaný je povinný preukázať, že k doručeniu v zákonnej lehote a zákonom predpísaným postupom došlo. Vo vzťahu k doručeniu žalovaný tvrdí, že okamžité skončenie zaslal žalobcovi 22.10.2014 prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu jeho trvalého bydliska, pričom žalovaný zásielku osobne prevzal 8.11.2014. V priebehu celého konania sa žalovaný ani len nepokúsil preukázať, že pri doručení dodržal zákonný postup vyplývajúci z ust. § 38 ods.1 veta tretia a štvrtá ZP. Podľa § 38 ods. 1 veta tretia ZP písomnosti (podľa ods. 1 veta prvá tohto ustanovenia sú nimi aj všetky písomnosti týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru) doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Podľa § 38 ods.1 veta štvrtá ZP ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku. Z vykonaného dokazovania je síce zrejmé, že žalovaný nemohol žalobcovi okamžité skončenie doručiť na pracovisku, keďže sa tam tento nenachádzal, tým, že sa mu ani nepokúsil túto doručiť počas jeho PN v mieste bydliska (a to napriek tomu, že počas PN vykonal u neho kontrolu), ale hneď doručoval prostredníctvom pošty a tým nedodrжал zákonný postup, pričom toto nedodržanie má za následok neplatnosť okamžitého skončenia a to aj v prípade, žeby sa zásielka obsahujúca listinu o okamžitom skončení k žalobcovi napokon v zákonnej lehote dostala. Tento právny názor korešponduje s ustálenou súdnou praxou, pričom v tejto súvislosti predložil kópiu rozsudku NS ČR sp. zn. 21Cdo 2036/2017 zo 7.11.2018. Zároveň v tejto súvislosti predložil aj rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo 29/2017 zo dňa 24.1.2018 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 71/2018 a rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 25CoKR/1/2019 zo dňa 4.6.2019, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že súčasťou ustálenej súdnej praxe môže byť aj rozhodnutia súdov ČR, resp. v odôvodnení rozhodnutí možno argumentovať aj judikatúrou a literatúrou iného štátu, pokiaľ takýto postup môže byť vhodný pri hľadaní eurokonformného a ústavokonformného výkladu. Okamžité skončenie pracovného pomeru je však neplatné aj z ďalších dôvodov. Z už citovaného ust. § 38 ods.1 veta tretia ZP v prepojení na ust. § 38 ods. 1 veta ZP vyplýva, že písomnosti týkajúce sa vzniku, zmeny a zániku pracovného pomeru doručuje zamestnancovi zamestnávateľ, je teda vylúčené ich doručenie iným subjektom. Z podacieho lístka, ktorý má preukazovať, že žalovaný dňa 22.10.2014 zaslal žalobcovi zásielku, ktorá mala obsahovať listinu o okamžitom skončení pracovného pomeru ale vyplýva, že odosielateľom nebol žalovaný, teda zamestnávateľ, ale Planeo Elektro, P. Jilemnického 4892/93, 955 01 Topoľčany a zásielka bola doručovaná Poštou v Topoľčanoch, hoci sídlo žalovaného je v Bratislave. Okrem toho, že táto skutočnosť výrazne podporuje aj z iných dôkazov vplývajúcu indíciu, že zásielka vôbec neobsahovala listinu o okamžitom skončení pracovného pomeru, niet pochýb, že ju v rozpore so zákonom nedoručoval žalovaný ako zamestnávateľ, čo opätovne aj bez ďalšieho spôsobuje neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. Zo skutkových okolností zistených v priebehu konania ďalej vyplýva, že na podacom lístku k zásielke, ktorú mal žalovaný (pre účely ďalšej argumentácie budem hovoriť o žalovanom aj keď odosielateľom ako je uvedené vyššie bolo Planeo Elektro) 22.10.2014 odoslať na pošte v Topoľčanoch pre žalobcu ako jej adresáta je ako druh zásielky označený doporučený list 2. trieda s podacím číslom RQ474093249SK o hmotnosti 0,008 kg s doručenkou v cene 1,50 eur, ktorá je prečiarknutá a nahradená sumou 1,70 eur. Z podacieho lístka nevyplýva, že ide o zásielku do

vlastných rúk (teda, že doručovanie je v súlade s ust. § 38 ods.2 ZP), pretože na ňom poznámka „do vlastných rúk“ chyba a aj podacie číslo nezodpovedá takejto zásielke, keďže táto by mala byť označená „ÚZ“ alebo „UY“ a nie „R“ alebo „RQ“, ktoré označenie síce zodpovedá doporučenej zásielke, ktorá ale nie je určená do vlastných rúk. Oprava ceny z 1,50 eur na 1,70 eur by síce mohla naznačovať opravu označenia zásielky ako zásielky určenej do vlastných rúk, avšak okrem toho, že k oprave došlo v rozpore s predpísaným postupom iba ohľadne jedného z údajov, mohla byť dôvodom opravy ceny aj úplne iná skutočnosť, než zmena druhu zásielky (napr. pri zakúpení niektorého z vystavených reklamných predmetov - pero a pod. sa taktiež k cene zásielky pripočíta 0,20 €). Podľa výpovede svedka J. F., ktorý zásielku na poštu priniesol, tento pritom trval iba na tom, aby sa vrátila doručienka, čo vôbec nevysvetľuje eventuálny dôvod zmeny označenia zásielky z doporučenej s doručenkou na zásielku do vlastných rúk. Je pritom treba uviesť, že žalovanému sa doručienka potvrdzujúca prevzatie tejto zásielky žalobcom nevrátila a keď túto skutočnosť reklamoval, pošta jeho reklamáciu označila za neopodstatnenú z dôvodu, že adresát zásielku prevzal, hoci ohľadne reklamovanej skutočnosti - teda nevrátenia doručienky bola reklamácia zjavne opodstatnená. Pritom v konaní nielenže nebol predložený originál ani kópia doručienky podpísanej žalobcom, ale ani potvrdenie prevzatia zásielky s údajným podpisom žalobcu (ten pravosť tohto podpisu v priebehu celého konania popiera), nebolo zadovážené v origináli a kópia v spise je navyše neúplná (chýba na nej napr. údaj, z ktorého by bolo možné zistiť dátum prevzatia zásielky). Nepredloženie originálu doručienky ako verejnej listiny, z ktorej vyplývajúce údaje sú hodnoverné, pokiaľ sa nedokáže opak, má pritom podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov (viď Nález US SR sp. zn. I. ÚS 350/08-71 z 30.9.2010) za následok neunesenie dôkazného bremena toho, kto zásielku doručuje ohľadne preukázania jej doručenia. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nemal najmenších pochyb o tom, že okamžité skončení pracovného pomeru dané listom žalovaného zo dňa 17.10.2014, ktorý mal byť žalovaným zaslaný žalobcovi prostredníctvom poštového podniku dňa 22.10.2014 a ktorý mu mal byť doručený 8.11.2014, je neplatné. Navrhol, aby súd o tejto časti žaloby rozhodol medzitimným rozsudkom a po jeho správoplatnení rozhodol aj o ďalších uplatnených nárokoch žalobca

Žalobca na pojednávaní dňa 8.4.2019 uviedol, že nikdy v minulosti čo sa týka prevzatia zásielky zo strany žalovaného, ktoré malo byť označené ako okamžité skončenie pracovného pomeru neprebral a to ani na pracovisku ani mimo pracoviska. Takúto zásielku neprevzal ani od poštového doručovateľa ani ju osobne nebol prevziať priamo na pošte. Nevedel o tom, že niekedy v minulosti bol informovaný nejakou osobou, či už z rodinného prostredia alebo inou, že má na pošte uloženú takúto zásielku. V tej dobe bol PN pričom 7.10.2014 mu bola vykonaná v mieste bydliska kontrola pracovníkmi firmy Fast Plus spol. s r.o. vedúcim predajne a zástupcom vedúceho predajne, pričom to bola kontrola liečebného režimu, pričom vychádzky on mal. Tieto vychádzky boli v doobedňajších hodinách 2 hodiny a poobede dve hodiny. Pracovníci firmy ho našli doma, spísali o tom aj záznam, je uložený v spise a pričom. Vedúci predajne mu oznámil, že buď bude so ním rozviazaný pracovný pomer, alebo, že už bol. Myslí si, že táto PN u neho trvala cca od 7.10.2014 asi tri mesiace a v tej dobe si vedúci predajne od neho vyžiadal aj kľúče od predajne a on mu ich aj odovzdal a to v mieste svojho bydliska. Ďalej uviedol, že čo sa týka diagnózy v tomto období bola taká, že on využíval aj vychádzky, ktoré mu boli určené, nemal teda diagnózu, ktorá by mu znemožňovala pohyb mimo bydliska.

Pokiaľ mu bol daný k nahliadnutiu listinný dôkaz na čl. 96, kde sa nachádza v kolónke potvrdenie prevzatia podpis, uviedol, že toto jeho podpis nie je, nevie kto by ho takto mohol podpísať, číslo OP je číslo jeho OP, predpokladal, že manželka mohla prebrať poštu, pretože ona za neho občas preberala poštu. Ku dňu 23.10.2014, ktorý je uvedený na tomto oznámení sa vyjadriť nevedel, čo to bolo za deň. Avšak uviedol, že pravdepodobne v tento deň sa nachádzal doma. Taktiež sa nevedel vyjadriť, či v tento deň mohol byť na nejakom celodennom ošetrovaní. On vedome nikdy manželke nedával do rúk OP s tým, aby išla za neho prevziať nejakú doporučenú listovú zásielku, kde sa vyžadovalo predloženie OP. Zároveň uviedol, že sa prvýkrát od vedúceho predajne H. H. dozvedel, že dostal výpoveď a preto napísal aj zamestnávateľovi, aby ho naďalej zamestnával. Upresnil svoju výpoveď v tom, že počas prvej návštevy zo strany zamestnávateľa a jeho kontroly v mieste bydliska, ešte pred dňom 17.10.2014 mu bola povedaná informácia, že bude so ním rozviazaný pracovný pomer. Manželka nemala splnomocnenie na preberanie jemu určených zásielok do vlastných rúk. Až v tomto období, keď sa dozvedel o ďalších listinných dôkazoch prebratia - neprebratia tejto doporučenej listovej zásielky sa rozprával s manželkou, či také niečo v tom období preberala, avšak ona mu povedala, že si už nepamätá. Uviedol, že je ochotný pre prípad, že súd zvolí procesný postup znaleckého dokazovania byť súčinný súdu pri poskytovaní skúšok písma alebo porovnávacieho materiálu.

2./ Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že skutočnosť, že zamestnávateľ sa pokúšal doručovať podľa § 38 ods. 1 ZP bola v priebehu preukázaná, že sa o to pokúšal doručovať minimálne 2

- 3 krát priamo na adrese trvalého bydliska žalobcu. Uviedol, že si nevie predstaviť, akým spôsobom mal zaprotokolovať žalovaný to, že sa toto pokúsil vykonať a že sa mu nepodarilo doručiť zásielku v byte. Keďže sa pokúsil doručovať neúspešne, logicky použil postup doručiť túto zásielku poštou. Nesúhlasil s tvrdením, že zamestnávateľ nepoužil postup podľa § 38 ZP, práve naopak. Čo sa týka tvrdenia vo vzťahu k údajnému doručovaniu iným subjektom než bol žalovaný, podotkol na notoricky známu skutočnosť, že spoločnosť Fast Plus s.r.o. podniká prostredníctvom pobočiek, ktoré sú všetky označené Planeo Elektro. Vyjadril názor, že označenie žalovaného Planeo Elektro Topoľčany je nezameniteľné. Nie som si vedomý toho, žeby takýto dôkaz počas konania bol predložený stranou žalobcu. Čo sa týka postupu - chybného postupu vyjadril presvedčenie, že dôkazné bremeno uniesli vo vzťahu k tomu, že bolo potvrdené, že zásielka doručovaná žalobcovi bola, tento si ju prevzal osobne, prevzal si ju do vlastných rúk. Od začiatku tohto konania prezentujú stále rovnaké dôkazy k tomu, akým spôsobom oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru doručovali a napokon vzhľadom na chybu pošty ako už preukázali doručenie, sú presvedčení, že dôkazné bremeno uniesli tým, že zásielka pri situácii, keď pri prevzatí sa preukáže adresát OP sa doručí adresátovi. Uviedol, že si sám nevie predstaviť, ako mohli ďalej dokazovať dôkaznú situáciu. Na záver uviedol, k tvrdeniu právneho zástupcu žalobcu keď uviedol, že nie je preukázané, čo bolo obsahom zásielky, toto nechal na zvážení súdu. Všetci vieme o čom spor je.

3./ Svedkyňa K. F. na pojednávaní dňa 27.6.2019 uviedla, že pokiaľ jej bol predložený listinný dôkaz-podací lístok na čl. 30 na opaku tohto tlačiva jednoznačne rozpoznala jej podpis. Okolnosti vyplňovania a podrobnosti z toho dňa si nepamätá. Tiež aj opoznala preškrtnutie sumy 1, 50 na sumu 1, 70 eur, ide o jej písmo, preto aj vyznačila túto opravu na tomto tlačive. Z tohto tlačiva zároveň zisťuje, že tento list bol odoslaný ako doporučený list druhou triedou. Z odstupom času sa nevie vyjadriť, či ten rozdiel v sadzbe predstavujúci 0, 30 eur predstavoval rozdiel druhu zásielky, alebo dobe dodania, tj. prvý, resp. druhý deň. Z toho čo videla na podacom lístku má za to, že sa nejednalo o zásielku do vlastných rúk, táto by mala iné označenie a to UZ, alebo UY, je tam podacie číslo a označenie zásielky na podacom lístku nie je doručenie do vlastných rúk, iba doporučený list. Táto oprava, ku ktorej došlo by mohla súvisieť s tým, žeby mohlo byť doručované do vlastných rúk, pretože na doporučený list sa dá nalepiť nálepka do vlastných rúk, pričom rozdiel je 0, 20 eura a mohla sa doručovať a bola považovaná za zásielku na doručovanie do vlastných rúk. Aj v tomto prípade, pokiaľ by došlo k takejto zmene už R alebo RQ, označenie by zostalo, prilepila sa len žltá nálepka ako doručovanie do vlastných rúk. Uvedený žltý lístok by sa však nelepil na podací lístok, ale na doručovanú zásielku. Nevie sa vyjadriť, či hmotnosť tam uvedená a to 0, 008 kg by zodpovedala hmotnosti zásielky, ktorá bola doručovaná.

Svedkyňa V. Y. na pojednávaní dňa 27.6.2019 uviedla, že pokiaľ jej bol predložený listinný dôkaz na čl. 96 je tam uvedená kolónka poukazujúci orgán oprávnený konať v mene organizácie, je tam jej podpis a jednoznačne opoznáva aj jej písmo v kolónke doklad totožnosti. Pokiaľ sa jedná o zásielku do vlastných rúk, túto mohla prijať iba osoba na liste s občianskym preukazom, pokiaľ by sa jednalo o iný typ zásielky, napríklad manžel by mohol zobrať manželke, tak isto by mohli preberať deti, avšak by museli mať rovnaký trvalý pobyt ako adresát na zásielke a nesmeli by to byť do vlastných rúk. Z toho čo jej bolo predložené by sa dalo identifikovať, že sa jednalo o zásielku do vlastných rúk, keďže je tam krížik do vlastných rúk a doporučene, ktorú mohla prevziať iba osoba uvedená na zásielke aj s preukázaním sa občianskym preukazom. Rozdiel v cene, pokiaľ tam bol z 1, 50 na 1, 70 eur, mohol byť iba rozdiel ceny za služby, tj., pokiaľ tá cena bola zvýšená, muselo sa jednať o doručenie do vlastných rúk, doručienka, ale mohla to byť aj váha listu. Keď je ťažší list, cena sa navyšuje. Rozdiel mohol byť aj to, že zásielka by mohla byť zaslaná prvou, resp. druhou triedou. Pokiaľ by u nej nastala táto situácia, že klient by chcel iný spôsob doručovania, ona by to vyriešila spôsobom vydania opravného lístka, ale vie, že niektorí kolegovia to riešia aj takým spôsobom, že urobia úpravu iba v mene ceny a potom vymenia podacie číslo na liste za nové.

Svedok J. F. na pojednávaní dňa 27.6.2019 uviedol, že on bol jeho nadriadeným H. H. poverený, aby zásielku - jednalo sa o výpoveď zaslaná na poštu, pričom išiel na poštu, nevie sa vyjadriť, či to bola pošta na sídlisku Juh alebo mestská a pri tejto zásielke pani poštárke povedal, že potreboval by túto zásielku doručovať takým spôsobom, aby sa im vrátila späť doručenia - potvrdenie o doručení. To bola jediná požiadavka na poštárku, potom zaplatil a odišiel späť do práce. Čo sa týka vlastného postupu pri poštovej priehradke, pamätá si, že vypíňal tlačivo, ale potom zamestnankyni znova zdôraznil, že potrebuje doručenie - návratku o zaslaní tejto poštovej zásielky, na základe čoho ona zmenila cenu a dostal dve výdajky a zaplatil spoločnú cenu. Z odstupom času sa nevie vyjadriť, či povedal zamestnankyni na pošte, že chce, aby zásielka bola doručovaná do vlastných rúk, trvá na tom, že

zdôrazňoval, že potrebuje doklad o tom, že došlo k doručeniu alebo nedoručeniu, tj. aby mali potvrdenie o návratke priamo od adresáta.

Svedkyňa H.. Z. B. pred dožiadaným súdom v Banskej Bystrici uviedla, že v čase vybavenia reklamácie žalovaného dňa 24.11.2014 pracovala ako vedúca oddelenia reklamácií u Slovenskej pošty, a.s. Banská Bystrica. Reklamácia bola podaná spoločnosťou FAST PLUS, s.r.o. pre nedodanie doručenky. Reklamáciu vybavili štandardne, na základe interných predpisov s výsledkom, že adresát prevzal zásielku osobne. Zásielková pošta, ktorá zásielku dodala, sa vyjadruje k reklamácií na základe dodacích dokladov, že kto a kedy zásielku prevzal. Reklamáciu vyhodnotila ako neopodstatnenú. Z dodacích dokladov bolo zjavné, že pošta nepochybila pri doručení, preto vyhodnotila reklamáciu ako neopodstatnenú. Nevie sa vyjadriť, či išlo iba o doporučenú zásielku alebo o doporučenú zásielku do vlastných rúk. Postup pracovníkov podaciej pošty nebol šetrený v rámci reklamácie žalovaného, pracovník pošty sa len vyjadril, že bola zásielka doručená. Nevie sa vyjadriť, či išlo o zásielku na prekvalifikovanie do vlastných rúk alebo nie. K hmotnosti zásielky v obálke sa nevie vyjadriť. Pri listoch sa presná váha neuvádza, pri listových zásielkach sa uvádza zásielka do 50 g a nad 50 g. Do 50 g je najvyššia sadzba za zásielku a nad 50 g je lacnejšia. Ich zaujímalo len to, že to bola zásielka do 50 g. Na dokladoch o prevzatí zásielky bol uvedený iba podpis preberajúcej osoby, bez označenia splnomocnenej osoby. Doklady sú už škartované, ale pri predchádzajúcom dožadovaní okresného súdu mali aj doklady potvrdzujúce prevzatie zásielky. Bol tam iba podpis preberajúcej osoby toho adresáta. Nie je možné, aby si zásielku prevzala iná osoba, ak je uvedený jej podpis v dokladoch. Na zásielke bolo uvedené: číslo OP žalobcu a tým pádom nie je možné, žeby prevzal zásielku niekto iný, nakoľko zásielku prevzal osobne pri priehradke slovenskej pošty. Postup je taký, že preberajúca osoba odovzdá občiansky preukaz, podpíše preberací doklad a až následne sa mu vydá zásielka. Nevie si predstaviť, žeby zamestnankyňa pošty prevzala niekoho iného občiansky preukaz a následne by preberací doklad dala podpísať inej osobe, to určite nie. Vždy sa overuje totožnosť podľa občianskeho preukazu.

4./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom svedkyne K. F., V. Y., H.. Z. B., oboznámením sa s listinnými dôkazmi - pracovnou zmluvou na čl. 7 - 12, 31-36, pracovným a mzdovým zaradením na čl. 5 - 6, 37-38, oznámením o trvaní na ďalšom zamestnávaní na čl. 13 - 14, potvrdením o zamestnaní na čl. 15, výsledkom vykonanej kontroly na čl. 16, podacím lístkom na čl. 17, 30, okamžitým skončením pracovného pomeru na čl. 29, výsledkom reklamačného konania na čl. 39, vyjadrením na čl. 40, pracovným posudkom na čl. 78, uznesením o začatí trestného stíhania na čl. 79, vznesením obvinenia na čl. 80, poskytnutím informácií slovenskou poštou na čl. 95, oznámením na čl. 96, trestným rozkazom na čl. 102 - 103 ako aj 111 - 112, výsledkom reklamačného konania na čl. 121, podacím lístkom na čl. 176, tarifou na čl. 190 - 217, výsledkom reklamačného konania na čl. 224, poskytnutím informácií na čl. 225 a zistil tento skutkový stav:

Strany v spore uzatvorili dňa 21.2.2014 pracovnú zmluvu, na základe ktorej pracoval žalobca na pozícii zástupcu maloobchodnej predajne Planeo Elektro, pričom zároveň v pracovnej zmluve bola uzatvorená a upravená dohoda o hmotnej zodpovednosti za zverenú hodnotu a to v článku VIII.

Podaním zo dňa 8.12.2014 oznámil žalobca žalovanému, že mu nebolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru a preto trvá na ďalšom zamestnávaní. Túto skutočnosť oznámil zamestnávateľovi, ako to vyplýva z podacieho lístku na čl. 17 dňa 9.12.2014.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru na čl. 29 vyplýva, že dňa 17.10.2014 došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu, že 5.10.2014 vzal z trezoru nachádzajúcom sa na jeho pracovisku peňažnú hotovosť vo výške presahujúcej 12.000 eur a v nasledujúci deň sa bez ospravedlnenia nedostavil na pracovisko, pričom sa nepodarilo s ním spojiť, ani telefonicky. Následne sa zamestnávateľ dozvedel, že použil peňažnú hotovosť na hazardné hry, túto hotovosť aj prehral, čo priznal orgánom činným v trestnom konaní, ktoré správanie sa hodnotilo ako vedomé a úmyselné konanie v rozpore s ustanoveniami Zákonníka práce a pracovnej zmluvy, ktoré vzhľadom na jeho rozsah a závažnosť vzhľadom na jeho pracovné zaradenie závažným porušením pracovnej disciplíny a tým je daný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a vzhľadom na tieto skutočnosti v súlade s ustanoveniami § 68 a 70 Zákonníka práce, spoločnosť - žalovaný okamžite ukončuje pracovný pomer, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 21.2.2014 a pracovný pomer sa skončí dňom doručenia tohto listu (§ 38 ods. 4 Zákonníka práce).

Aj z podacieho listu na čl. 30 vyplýva, že odosielateľ Planeo Elektro Topoľčany odoslal doporučený list druhej triedy o hmotnosti 0,008 kg žalobcovi.

Z výsledku reklamačného konania na čl. 39 vyplýva, že Slovenská pošta, a.s. posúdila reklamáciu podanú na organizačnej zložke Topoľčany 3, pod číslom R-810521-14-00010 zo dňa 24.11.2014, ktorej predmetom bolo nedodanie doručky, druh poštovej zásielky - doporučený list druhá trieda s dátumom podania 22.10.2014 tak, že podaná reklamácia bola vyhodnotená ako neopodstatnená, nakoľko vrámcami reklamačného konania bolo zistené, že zásielka pre adresáta G. X. bola dodaná dňa 8.11.2014 a zásielku prevzal adresát osobne.

Z oznámenia o uložení zásielky na čl. 96 vyplýva, že došlo k nedoručeniu zásielky od odosielateľa Planeo Elektro, ktorá bola určená do vlastných rúk s upozornením, že zásielku je možné prevziať v nasledujúci pracovný deň od 15.00 do 18.00 hod., pričom odberná lehota na vyzdvihnutie zásielky je 18 kalendárnych dní, ktoré upozornenie bolo datované 23.10.

Trestným rozkazom OS Topoľčany, sp. zn. 1T/106/2015 zo dňa 7.12.2015 bol obžalovaný G. X. uznaný za vinného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil tak, že dňa 5.10.2014 v čase približne o 20.00 hod. v predajni Planeo Elektro na Jilemnického ulici č. 4892 v Topoľčanoch vzal z trezoru finančnú hotovosť vo výške 12,340 eur, ktorá mu bola ako zástupcovi vedúceho predajne zverená a predstavovala tržby od predavačov za niekoľko predchádzajúcich dní a tieto peniaze následne použil pre svoju vlastnú potrebu na hracích automatoch v rôznych herniach v Topoľčanoch a v Piešťanoch, čím spôsobom poškodenej spoločnosti FAST PLUS spol. s r.o. so sídlom v Bratislave škodu vo výške 12.340 eur, pričom trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 22.6.2016.

5./ Podľa § 68 ods. 1, 2 ZP, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, alebo porušil závažne pracovnú disciplínu. Zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod, tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musia ho v ustanovenej dohode doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

Podľa § 38 odsek 1 - 5 ZP písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru, alebo vzniku, zmeny a zániku povinnosti zamestnanca vyplývajúcej z pracovnej zmluvy, musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. TO platí rovnako o písomnostiach týkajúcich sa vzniku, zmien a zániku práv a povinností, vyplývajúcich z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte, alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštovým podnikom ako doporučenú zásielku. Písomnosti doručované poštovým podnikom zamestnávateľ zasiela na poslednú adresu zamestnanca, ktorá mu je známa ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou - do vlastných rúk. Písomnosti zamestnanca týkajúce sa vzniku, zmeny a zániku pracovného pomeru, alebo vzniku, zmeny a zániku povinnosti zamestnanca vyplývajúcej z pracovnej zmluvy, alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru doručuje zamestnanec na pracovisku, alebo ako doporučenú zásielku. Povinnosť zamestnávateľa, alebo zamestnanca doručiť písomnosť sa splní, len čo zamestnanec alebo zamestnávateľ písomnosť prevezme, alebo len čo ju poštový podnik vrátil zamestnávateľovi alebo zamestnancovi ako nedoručiteľnú, alebo ak doručenie písomnosti bolo zmarené konaním, alebo opomenutím zamestnanca, alebo zamestnávateľa. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec, alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne. Pri doručovaní písomnosti poštovým podnikom, musia byť splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Ústavný súd SR, II. US - 507/2012 - 37: v súlade s ustanovením § 38 ods. 2 Zákonníka práce, písomnosti doručované poštovým podnikom zamestnávateľ zasiela na poslednú adresu zamestnanca, ktorá je mu známa, ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Zákonník práce explicitne prikazuje zamestnávateľovi, aby si k doporučenej zásielke vyžiadal od poštového podniku aj dve konkrétne doplnkové služby: doručenkou a doručenie do vlastných rúk. Prostredníctvom doručky zabezpečí poštový podnik potvrdenie prevzatia zásielky adresátom (zamestnancom) Potvrdenú doručenkou potom poštový podnik vráti (doručí) odosielateľovi, pričom ak boli splnené všetky poštové podmienky, má takáto doručka povahu verejnej listiny.

Ústavný súd ČR, 272/96: doručka má povahu verejnej listiny vtedy, ak boli splnené podmienky podľa poštového poriadku: v takom prípade sa dôkazné bremeno (že k doručeniu nedošlo) presúva na účastníka uplatňujúceho túto námietku. Ak doručka nemá predpísané náležitosti, súd musí vyšetriť, či bolo doručenie v súlade so zákonom.

6./ Zákonník práce kogentným spôsobom upravuje ktoré druhy písomností je nevyhnutné doručovať zamestnancovi do vlastných rúk. Ide o taxatívny výpočet prípadov, v ktorých zákonník práce vyžaduje spôsob doručovania písomnosti nie len pre oblasť pracovného pomeru, ale aj pre oblasť pracovnoprávných vzťahov založených dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Ide o písomnosti, z ktorých nie všetky majú právnu povahu právneho úkonu. Zákonník práce upravuje len spôsob doručovania písomností týkajúcich sa vzniku, zmeny, skončenia pracovného pomeru zamestnanca. Doručovanie iných písomností neupravuje a preto môže byť uskutočňované viacerými spôsobmi. Písomnosti, ktoré sú vymenované v prvom odseku musia byť doručené do vlastných rúk. Len za predpokladu, že takýto spôsobom doručenia „do vlastných rúk“ nie je možný, možno príslušnú písomnosť doručiť prostredníctvom poštového podniku ako doporučenú zásielku. Zákonník práce vychádza z prednosti priamo doručovania, tj. na pracovisku, v byte, alebo kdekoľvek je zamestnanec zastihnutý v pracovnom čase, alebo aj mimo pracovného času. Doručenie do vlastných rúk sa vyžaduje u písomností uvedených v odseku 1 bez ohľadu na to, či Zákonník práce vyžaduje dodržať pri ich vyhotovovaní písomnú formu. Túto však musí zamestnávateľ dodržať, pretože zákon vyžaduje doručiť takúto písomnosť do vlastných rúk. Zákonník práce uprednostňuje osobné priame doručenie. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť prostredníctvom poštového podniku do vlastných rúk. Ak zamestnávateľ nedoručí zamestnancovi písomnosť, ktorá by mala byť podľa Zákonníka práce doručená do vlastných rúk, písomnosť sa považuje za nedoručenú. Ak nie je možné priame doručenie písomnosti zamestnávateľa na pracovisku, zamestnávateľ je povinný písomnosť doručiť prostredníctvom poštového podniku (nie prostredníctvom kuriérskej služby). V súlade s požiadavkami na spôsob doručenia je povinný vo vzťahu k poštovému podniku si zabezpečiť taký druh služby, aby mohol do plnosti zrealizovať svoje povinnosti podľa § 38. Zásielku posielala na poslednú adresu, ktorá mu je známa, ako doporučenú zásielku s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“. Doručenkou poštový podnik uskutoční potvrdenie prevzatia zásielky zo strany adresáta a potvrdenú doručenkou poštový podnik vráti odosielateľovi. Podľa judikatúry Českej republiky má takáto doručenka povahu verejnej listiny (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 21 Cdo/1350/2009 zo 14.6.2010). Pri absencii poznámky „do vlastných rúk“, tento nedostatok možno zhojiť tým, že druhá strana prevezme zásielku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/218/2007 z 13.10.2008).

7./ Takto vykonaným dokazovaním mal potom súd žalobu za preukázanú. Žalobca sa neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru v štádiu konania od 4.8.2016 na rozdiel od dôvodov podanej žaloby nedomáhal pre nedostatok dôvodov na okamžité skončenie pracovného pomeru na strane žalovaného, ale iba z dôvodu nedoručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi v zákonnej lehote. Otázka doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi a to do vlastných rúk v zákonnej lehote je dôkazné bremeno na žalovanom, keďže žalobca nemohol dokazovať, že zo strany žalovaného k doručeniu nedošlo, ale naopak žalovaný bol povinný preukázať, že k doručeniu v zákonnej lehote a zákonným predpísaným postupom došlo. V zmysle ustanovenia § 38 ZP, tretia veta vyplýva, že písomnosti týkajúce sa vzniku, zmeny a zániku pracovného pomeru doručuje zamestnancovi zamestnávateľ a je teda vylúčené ich doručenie iným subjektom. Z podacieho lístka na čl. 30, ktorý má preukazovať, že žalovaný dňa 22.10.2014 zaslal žalobcovi zásielku, ktorá mala obsahovať listinu o okamžitom skončení pracovného pomeru, ale vyplýva, že odosielateľom nebol žalovaný, teda zamestnávateľ - FAST PLUS spol. s r.o., ale Planeo Elektro, P. Jilemnického 4892/93, 955 01 Topoľčany a zásielka bola doručovaná Poštou v Topoľčanoch, napriek tomu, že sídlo žalovaného je v Bratislave, Na Pántoch 18. Táto skutočnosť, teda jednoznačne preukazuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru nebolo doručované zamestnávateľom - žalovaným, ale iným subjektom a sú teda aj vážne pochybnosti o tom, či zásielka vôbec obsahovala listinu o okamžitom skončení pracovného pomeru, alebo neobsahovala inú listinu a táto skutočnosť podľa názoru súdu aj bez ďalšieho spôsobuje neplatnosť skončenia pracovného pomeru. V priebehu konania bolo vykonané dokazovanie vyžiadaním správ, ako aj výsluchom svedkov, z ktorých bolo preukázané, že na podacom lístku k zásielke, ktorú mal žalovaný 22.10.2014 odoslať na Pošte v Topoľčanoch pre žalobcu ako jej adresáta je ako druh zásielky označený doporučený list 2. trieda s podacím číslom RQ 474093249SK o hmotnosti 0,08 kg, s doručenkou v cene 1,50 eur, ktorá je prečiarknutá a nahradená sumou 1,70 eur. Z podacieho lístka nevyplýva, že ide o zásielku do vlastných rúk, pretože na ňou poznámka „do vlastných rúk“ chýba a aj podacie číslo nezodpovedá takejto zásielke, keďže táto mala byť označená „UZ“, alebo „UY“ a nie „R“, alebo „RQ“, ktorá označenie síce zodpovedá doporučenej zásielke, ale nie je určená do vlastných rúk. Oprava ceny z 1,50 eur na 1,70 eur mohla naznačovať opravu označenia zásielky ako zásielky určenej do vlastných rúk, avšak okrem toho, že k oprave došlo v rozpore s predpísaným postupom iba ohľadne jedného z údajov, mohla byť dôvodom opravy ceny aj úplne iná skutočnosť, než zmena druhu zásielky. Pokiaľ bol v konaní vypočutý svedok J. F. ako

pracovník žalovaného, ktorý zásielku na poštu priniesol, jeho výpoveď nepreukazovala, žeby v tomto prípade zásielka mala byť doručovaná do vlastných rúk, tento vo svojej výpovedi preukázal a trval iba na tom, aby odosielateľovi vrátila doručienka, čo podľa názoru súdu nevysvetľuje eventuálny dôvod zmeny označenia zásielky z doporučenej s doručenkou na zásielku do vlastných rúk. V konaní tak isto bolo preukázané, že žalovanému sa doručienka potvrdzujúca prevzatie tejto zásielky žalobcom nevrátila a keď túto skutočnosť reklamoval, pošta jeho reklamáciu označila za neopodstatnenú z dôvodu, že adresát zásielku prevzal, hoci ohľadne reklamovanej skutočnosti, teda nevrátenia doručienky bola reklamácia zjavne opodstatnená. V konaní nebol stranou v konaní predložený originál, ani kópia doručienky podpísanej žalobcom, ale ani potvrdenie prevzatia zásielky s údajným podpisom žalobcu. Nepredloženie originálu doručienky ako verejnej listiny, z ktorej vyplývajúce údaje sú hodnoverné, pokiaľ sa nedokáže opak má za následok neunesenia dôkazného bremena toho, kto zásielku doručuje, v tomto prípade žalovaného ohľadne preukázania jej doručenia. Nakoniec súd poukazuje na to, že aj samotné doručovanie okamžitého skončenia pracovného pomeru neprebehlo s ustanovením § 38 ods. 1 Zákonníka práce, nakoľko bolo preukázané, že žalovaný nemohol žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru doručiť na pracovisku, keďže sa tam tento nenachádzal, avšak tento sa mu nepokúsil túto doručiť počas jeho práceneschopnosti v mieste bydliska, ale hneď doručoval prostredníctvom pošty a nedodrжал teda zákonný postup. Len v prípadoch, ak to nie je možné, napríklad preto, že zamestnanec nechodí do zamestnania a má bydlisko mimo sídla zamestnania, prípadne mimo sídla jeho organizačnej jednotky, môže zamestnávateľ doručiť písomnosť zamestnancovi aj prostredníctvom poštového podniku. V konaní sa žiadnym dôkazom, či už ústneho alebo písomného charakteru nepreukázalo, žeby žalobca v konkrétny deň a čas prevzal osobne na pošte písomnosť - okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 17.10.2014. Pre platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru musia byť dodržané všetky podmienky, tj. okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné, doručené druhému účastníkovi pracovného pomeru - zamestnancovi do vlastných rúk, musí byť doručené v stanovenej lehote a musí v ňom byť skutkovo vymedzený dôvod skončenia a keďže v konaní bolo preukázané, že nedošlo k doručeniu okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnancovi - žalobcovi do vlastných rúk, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

8./ Súd rozhodol vo veci medzitémnym rozsudkom, nakoľko boli dané a zistené podmienky pre takýto postup podľa § 214 CSP, najmä vzhľadom na účelnosť, kedy najskôr rozhodol o základe uplatneného procesného nároku, pričom po právoplatnosti medzitémneho rozsudku v ďalšom štádiu konania rozhodne aj o uplatnenom mzdovom nároku žalobcu.

9./ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Podľa § 262 ods. 3 CSP ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitémnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch, alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol v predmetnej veci medzitémnym rozsudkom, zároveň rozhodol o trovách konania tak, že o nich bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.